

عزیز خان و بابیهکان

بزووتنهوهی ناسراو به "بابیگری" له ئیران، بزووتنهوهیهکی عهدالمتخواز و بهگویرهی ریپازه سیاسی - کومه لایهتییهکهی، پینشکومتخواز بوو. بنه‌مای باوهری ئایینی بابیهکان بوچوونهکانی شیخ نه‌حمهدی نه‌حسایي (له ۱۲۴۱ کۆچی مردوه) و سهید کازیم رهشتی (له ۱۲۵۹ کۆچی مردوه) بوو، به‌لام میرزا عهلی محهمهدی شیرازی (۱۸۱۹-۱۸۵۰=۱۲۳۵-۱۲۶۶) چهند ههنگاو له ههلوێستی ئهوان به‌ره‌پینش چوو و سه‌ره‌تا خۆی به "باب" واته ده‌روازه‌یهک بو ئیمامی زه‌مان ناساند، ئینجا باسی ئهوهی کرد که خودی ئیمام بیت و له ئه‌نجامدا وهک پیغه‌مبه‌ریک خۆی نواند که خاوه‌نی کتیب و ئایین و ریپازی سه‌ره‌خویه و سه‌ری خۆی هه‌ر له‌م ریگایه‌ دانا.

لایه‌نگرانی باب دوا‌ی مردنی بوون به دوو فیرقه‌وه (ئه‌زله‌ی و به‌هایی)، و وهک ده‌ زانین، له درێژه‌ی کاردا ئه‌زله‌لییه‌کان له ناو چوون و ئیستا ته‌نیا به‌هاییه‌کان له‌سه‌ر ریپازی ئایینی باب ماون - که ئاشکرایه له باری سیاسی - کومه‌لایه‌تییه‌وه گه‌لێک له‌وان جیاوازن و ئه‌و رۆحی خه‌بات و به‌ره‌مه‌کانییه‌ی سه‌رده‌می بابیان تیدا نه‌ماوه و به‌گشتی له‌سیاسه‌ت دوور په‌ریزن. بابیه‌کانی سه‌رده‌می باب وا نه‌بوون، ئه‌وان به‌قه‌لم و قه‌دم دژ به‌هه‌ندیک دیارده‌ی دزیوی سیاسی له‌ ئیرانی سه‌رده‌می ناسرال‌دین شای قاجار (۱۸۳۱-۱۸۹۶) ده‌جوولانه‌وه و خۆیان له‌هه‌ندیک قه‌لادا هه‌شار ده‌دا و چه‌کدارانه‌ له‌گه‌ل سیسته‌می حاکم شه‌ریان ده‌کرد.

یهک له‌ روخساره‌ ناسراوه‌کانی ژبانی عزیزخانی سه‌رداری کولل دژایه‌تی کردنی بابیه‌کان و شه‌ر و لیدانی ئه‌وانه. به‌گشتی، که‌متر که‌سیک له‌ سه‌رده‌می قاجاردا هه‌بوه ئه‌وه‌نده‌ی عزیزخان ده‌ستی به‌ خۆینی بابیه‌کان سوور بووبیت. دیاره‌ عزیزخان ئه‌م کاره‌ی وهک ئه‌رکی حکوومی به‌ریوه‌ ده‌برد و وهک سه‌رداری هه‌موو سوپای ئیران، سیاسه‌تی ده‌رباری ناسری و خواستی رووسیای قه‌یسه‌ری ده‌برده‌ پینشه‌وه - که ئه‌وانیش له‌ بزووتنه‌وه‌ی بابیه‌کان ن‌ر‌ازی بوون و چالاکییه‌ سیاسییه‌کانی ئه‌وانیان دژبه‌ ده‌رباری قاجاری داره‌ده‌ستی خۆیان ده‌دیت. ئه‌وه‌نده‌ی من بزانه‌م عزیزخان لای که‌م له‌ دوو شه‌ر و لیدانی بابیه‌کاندا به‌شدارای راسته‌وخۆی کردوه و له‌ هه‌ردوکیاندا هه‌شاری قه‌لکانی داون، خه‌لکه‌که‌ی به‌ زۆر یا به‌ فیل، له‌ قه‌لای هیناوه‌ته‌ ده‌ر و به‌کومه‌ل کوشتوونی؛ یه‌کیان قه‌لای زه‌نجان و ئه‌ویتریان قه‌لای چاری (چه‌هریق) - هه‌ر ئه‌و گونده‌ی که‌ دواتر بوو به‌ پینگی خه‌باتی سمکو. له‌ میژووی ئیراندا شه‌ری قه‌لای چاری به‌ دوا‌یین شه‌ری شیوازی کۆن واته‌ قه‌لانیشینی و قه‌لاگیری ناسراوه‌ و دوا‌ی ئه‌وه ئیتر هه‌یچ شه‌ریک به‌و شیویه‌ له‌ خاکی ئیراندا نه‌کراوه‌.

سه‌باره‌ت به‌ "بابی کوژی" سه‌ردار عزیزخان گه‌لێک سه‌رچاوه‌ هه‌ن که‌ من له‌ درێژه‌ی ئه‌م وتارانه‌دا ده‌یانناسینم. به‌لام سه‌ره‌تا، به‌ کتیبی "شیخیگری، بابیگری" نووسراوه‌ی "مرتضی مدرس‌ی چهارده‌ی" ده‌ست پێ ده‌که‌م. ئه‌م کتیبه‌ گه‌لێک بی سه‌روبه‌ره‌ و بی شیوازه‌ و زیاتر له‌ که‌شکۆل ده‌چیت تا لیکۆلینه‌وه. به‌لام نووسه‌ر له‌ به‌شیک کتیبه‌که‌دا هه‌ندیک به‌لگه‌نامه‌ی وه‌زاره‌تی ده‌روه‌ی رووسیای قه‌یسه‌ری له‌ په‌یوه‌ندی باسه‌که‌دا هیناوه‌ که‌ باس له‌ روانگی رووسیا سه‌باره‌ت به‌ بزووتنه‌وه‌ی بابیه‌کان ده‌که‌ن. به‌لگه‌نامه‌کان له‌ کتیبی "بزووتنه‌وه‌ی بابیه‌کان له‌ ئیران" نووسراوی ئیفانوف وه‌رگیراون، که‌ سه‌رچاوه‌یه‌کی به‌ مه‌تانه‌یه‌ و ده‌بی بو

ئەم باسە تايپەتە سەير بکريت. من ليرەدا هەلژاردەي بەلگەنامەي ژمارە ۱۷ و ۱۹ دەهينەموه (لاپەرە ۱۸۶ تا ۱۸۸ ی کتیبەکەي مدرسەي چەاردەي) :

* بەلگەي ژمارە ۱۷

فایلی ژمارە ۱۳۴، تاران ۱۸۵۰، لاپەرە ۵۷۹ - ۵۷۵، راپورتی بآلویز دالگورکی به سناوین، تاران ۱۸۵۰/۹/۲۳، ژمارە ۷۵

" وا نامەي غولامباشی بآلویزخانەکەمانتان بۆ دەنیرم که هاوری لهگەل عزیزخان چۆتە زەنجان و له نزیکەموه رووداوەکانی بینووه:

روژی هەینی سیزدەي مانگ له "سولتانیه" وه چووین بۆ زەنجان. حاکمی زەنجان ئەسلان خان و بەگلەر بەگی تەوریز محەمد خان و سەرکرده سوپاییەکان هاتنە پیشوازیمان. ئاجودان باشی [واتە عزیزخان سەردار] بەشیوەي نارەزایی دەربرین رووی کردە سەردارەکان و گوئی نایا شوورەي ناکەن پینچ مانگە دەوری مەلایەکتان داوه و هیشتا نەتانتوانیوه بیگرن؟ من سبەینی مەجبووری دەکەم خۆی بەدەستەوه بدات. ئاجودان باشی نامەیهکی نارەزایی نارد بۆ مەلا محەمد [عەلی] و بەهۆی راپەڕینی دژبە شاوه سەرکوتهی کرد. پینی پیشنیار کرد لهگەلیدا بچیت بۆ تاران و لەوی لهلای شا و ئەمیر [کەبیر] داوای لیبووردنی بۆ بکات. مەلا محەمد عەلی وەلامی ئەری یی بۆ ناردوه. عزیزخان ئاجودان باشی بۆ جاری دووهم هەمان تەتەری ناردە لای و هەرەشەي لیکرد ئەگەر خۆی بەدەستەوه نەدا، هەموو دارایی و ژنەکانی دەدرینه سەربازانی دەولەت. مەلا محەمد عەلی له وەلامدا گوئیوی "من خۆم پادشام، هەرچیت له دەست دیت بیکە." ... سەرئەنجام روژی یەکشەممە عزیزخان دواي ئەوی بانگی ئازایەتی بەگوئی سوپاییەکاندا دا، فەرمانی هیرشی دەرکرد و هەموو توپەکان دەنگیان بەرز بووهوه. بەلام هەر ئەوئەندەي سەربازەکان نزیک مەتەریزی [بابییەکان] بوونهوه ۱۰ سەربازیان لیکووژرا و پاشماوەیان هەلاتن. عزیزخان بۆ جاری دووهم فەرمانی هیرشی دا، بەلام کاتی له ناکامی شەر ناھومید بوو، سواری ئەسپ بوو به سەربازەکانی گوت دەبی له ماوهي دوور و ژدا زەنجان فەتح بکەن، و ئیتر له شوینەکە دوورکەوتەوه. دواي رویشنتی ئاجودان باشی سەربازەکان له ترسان درێژەیان به هیرش نەدا. لەم کاتەدا سی بەش له چواربەشی شار بەدەست سەرباز و چواریهکی بەدەست مەلا محەمد عەلییەوه بوو. هەموو ئەو مالانەي وا کەوتبوونە دەست سەرباز و سوپا وێران ببوون و دار و تەختەیان سەرباز فرۆشتبوونی.

... له روژی هاتنە ناو زەنجانەوه ۵۰۰ کەس کووژراون و زیاد له ۲۰۰ کەس بریندارن، هیچ چادریک نییه سەربازی برینداری تیدا نەبیت. هەموو ئەو بابییانەي وا دەگیران دەیانەپنانه بەردەم ئاجودان باشی و سەرباز دەیانکوشتن. له کاتی سەفەردا له هەر مەنزلیک دیاری زۆریان بۆ ئاجودان باشی دەهینا له ئیستر و شال و نەغدینە، بەگشتی داھاتیکی زۆری کەوتە دەست."

* بەلگەنامەي ژمارە ۱۹

فایلی ژماره ۱۳۴، تاران ۱۸۵۰، راپورتی بالوئیز دالگورکی به سنوین، تاران
۱۸۵۰/۱۰/۲۶، ژماره ۸۱

بابیه‌کان به ههمان توندوتیژیی جارانهوه خهریکی شهرن. به گویره‌ی ئهو زانیاریانه‌ی وا له
زهنجانهوه هاتوون، سه‌رتیپ فه‌رروخ خان [برای عه‌زیز خان (؟) – ئهنوهر] که له کرماشانهوه
هاتبوه زهنجان، بابیه‌کان گرتوویانه و ئاگریان تی به‌رداوه... بارودوخی ناله‌بار وای کردوه
که شا، دوو هه‌نگی نوئ له‌ژیر فه‌رمانی کو‌ری عه‌زیزخاندنا بنیره‌ته زهنجان..."

-
۱. مرتضی مدرسی چهاردهی، "شیخگیری، بابیگری از نظر فلسفه، تاریخ و اجتماع"،
کتابفروشی فروغی، تهران ۱۳۴۵ [۱۹۶۶]، فارسی
 ۲. ایوانوف، م.س. "شورش بابیان در ایران سالهای ۱۸۵۲-۱۸۴۸، مسکو، لینینگراد،
نشریه و فه‌رهنه‌گستان علوم، ا. ج. س. ش. جلد ۳۰

